

عنوان مقاله:

تاثیر منتورینگ تلفیقی مبتنی بر داربست زنی دانش راهبردی بر میزان یادگیری و یادداری 1

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی تربیتی، دوره 10، شماره 31 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ایرج اعتمادفر - دانشجوی دکتری دانشگاه علامه طباطبایی

اسماعیل زارعی زوارکی - دانشجوی دکتری دانشگاه علامه طباطبایی

عباس عباسپور - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان تاثیر منتورینگ تلفیقی به عنوان یک راهبرد آموزش و توسعه بر میزان یادگیری و یادداری مدیران میانی شرکت ایران خودرو دیزل انجام شد. این پژوهش به صورت آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل انجام شد. بدین منظور 40 نفر به عنوان مدیر میانی از بین روسای کل شرکت به عنوان آزمودنی های پژوهش انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه 20 نفره در قالب گروه آزمایش و گروه کنترل قرار گرفتند. پیش از مداخله آزمایشی، گروه های آزمایش و کنترل توسط پیش آزمون که برگردان بومی سازی شده از آزمون حل مسیله موسسه مکنزی میباشد، مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه آزمایش به مدت 5 ماه در برنامه منتورینگ تلفیقی شرکت کردند در حالی که گروه کنترل در یک دوره آموزشی حضوری مرسوم با محتوای مشابه آنچه که در برنامه منتورینگ در حال پیگیری بود، شرکت کردند. در پایان گروه های آزمایش و کنترل در پس آزمون شرکت کردند و بعد از 2 ماه در همان آزمون جهت اندازه گیری میزان یادداری شرکت نمودند. دادهها با استفاده از تحلیل کوواریانس چند متغیری (منکووا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که منتورینگ تلفیقی در میزان یادگیری یادداری با $(p < 0/05)$ تاثیر معناداری داشته است. نتایج این مطالعه نشان داد که در زمینه توسعه شایستگی های مدیران که مستلزم یادگیری در سطوح بالاست، منتورینگ تلفیقی در مقایسه با آموزش های مرسوم ضمن خدمت، بر یادگیری و یادداری بیشتری منجر میشود.

کلمات کلیدی:

منتورینگ، منتورینگ تلفیقی، منتورینگ الکترونیکی، دانش راهبردی، شاگردی شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720194>

